

Publicerad 2010-05-26 18:21 av Tresh

Erik... Det är ditt mellannamn. Och GUD vilket as du är.

Erik

Jag håller konsekvent fast vid hoppet

Även fast det sårar mer än läker

För jag vet ju att det inte kommer bli vi.

Men dina ord och dina handlingar

Är milsvida ifrån varandra och du

Ingjuter falskt hopp i min kropp

Trots att jag vet att det inte är din avsikt.

Jag vill säga ifrån, jag vill säga

”Erik, jag accepterar inte att du behandlar mig såhär. Det gör ont”

Men ändå vill jag inte att min sista

gnista hopp förintas, utan hoppet är jag ingenting.

Fall inte för någon, fall av en bro istället för det gör fan mindre ont.

Kärlek är aldrig lätt, men obesvarad

Kärlek är 100 gånger svårare att komma över för mig.

Särskilt när du jämt är så nära Erik,

Särskilt när du är så nära.

Du våldtar min hjärna med dina

Förvirrade komplimanger,

Du stryper mitt hjärta,

Det gör så ont.

Jag sätter caps lock på mina tankar

Och stänger av öronen, jag vägrar höra mer.

Du ska inte ha mig lindad runt ditt finger längre,

Jag tänker inte komma så fort du ropar,

Du gör mig bara svagare.

Och jag är för snygg för dig,

Jag förtjänar någon som inte utnyttjar,

Någon som får mig att må bra.

Men vart jag än är så är du där...

Och du halar in mig i kopplet igen.

Ditt leende är falskt, men du spelar så bra

Så jag tror det är äkta.

Och det är i denna onda cirkel det fortsätter.

Jag ska bli vuxen nu. Jag ska sluta leka,

Det känns lika mycket varje gång man faller.

Och det gör så ont.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tresh med Poeter.se id #31130 innehar upphovsrätten